Administrațiunea și Tipografia:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maass), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 216. Brașovŭ, Sâmbătă 1 (13) Octomvrie 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu 1 Octomvrie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toțĭ amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe șése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe șése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei".

Brașovŭ, 30 Septemvrie v.

Faimosulŭ Banffy-pașa, care stăpânesce după voință și după placŭ douĕ comitate în preonderanță românescĭ, n'are astêmpĕrŭ.

După tóte faptele lui se pare că nu e pusŭ sĕ administreze, ci sĕ maghiariseze, lăsatŭ fiindŭ în voia lui sĕ facă ce-i place și cum îi place.

Luat'a mĕsurĭ în contra învĕțătorilorŭ românĭ, vĕrîtu-și-a ingerința în scólele nóstre și în averile lorŭ, atinsu-s'a de portulŭ românescŭ, pornit'a persecuțiune în contra foilorŭ românescĭ: venitu-ia acum chefulŭ sĕ maghiariseze numirile românescĭ ale localitățilorŭ din comitatele amintite, pe care administrația faimosului fișpanŭ le-a dejositŭ la trépta tristelorŭ pașalîcurĭ.

Mai josŭ publicămŭ o corespondență, în care ni-se spune, că neastêmpĕratulŭ pașă s'a adresat societății istorice maghiare din Budapesta, ca sĕ-lŭ ajute în acéstă operă de *civilisare*, fabricându'i nume maghiare, cu carĭ sĕ înlocuéscă pe cele *streine*, adecă pe cele românescĭ din comitatulŭ, orĭ mai bine disŭ din alŭ doilea alŭ sĕu pașalicŭ Solnoc-Dobêca.

Etă unŭ fișpanŭ pe care nu-lŭ superă alte grijĭ, nicĭ nĕcazurile și nevoile poporațiunei, nicĭ durerile și lipsurile ei, nicĭ miseria administrațiunei. Tótă grija și tótă administrația sa constă în maghiarisarea pe tóte căile și prin tóte mijlócele câte i-le nĕscocesce mintea, prin amenințărĭ și ingerințe, prin persecutărĭ și rĕsbunărĭ, și în cele din urmă prin fabricațiune de numirĭ ungurescĭ.

Așa e voia și chefulŭ faimosului fișpanŭ sĕ fericéscă și sĕ civiliseze ținuturile românescĭ încredințate administrațiunei lui, fără sĕ se temă că va fi trasŭ la rĕspundere de cineva.

Intr'unŭ statŭ cu guvernŭ lealŭ și dreptŭ, Banffy-pașa ar fi în douĕdecĭ și patru de óre înlăturatŭ orĭ pusŭ la loculŭ lui.

Dér sĕ nu uitămŭ, că voința și chefulŭ faimosului fișpanŭ e voința și chefulŭ guvernului; ce face guvernulŭ în téra 'ntrégă, fișpanulŭ-pașe mai face pe désupra în cele douĕ comitate românescĭ; și ce nu 'ndrăsnesce guvernulŭ sĕ facă pe față, face pe ascunsŭ prin faimoșii sĕi fișpanĭ de talia lui Banffy Deszö.

Esecute'șĭ fișpanulŭ Banffy voința sa și a guvernului, facă 'șĭ poftele sale și ale acelora alŭ cărorŭ instrumentŭ este; unŭ lucru sĕ nu uite însĕ: câtŭ va fi suflare românéscă în acele părțĭ, tóte încercările de maghiarisare se vor spulbera ca colbulŭ în vêntŭ, ér ținutulŭ va remâne românesc, în ciuda împestrițărei lui cu pene ungurescĭ!

DIN AFARĂ.

„Neue Preussische Ztg." pretinde a sci, din informațiunĭ luate directŭ din cancelaria berlinesă, că Bismark are de scopŭ nimicirea autonomiei Ungariei. Numitulŭ diarŭ arată prin unŭ șirŭ de articulĭ, că alianța Austriei numai așa ar pute fi de interesŭ pentru Germania, decă ar fi o împĕrăția unitară și centralisată. Impărțirea în douĕ state autonome, adauge fóia prusiană, este una din causele slăbiciunei Austriei. Trebue déră sĕ se adopte planulŭ lui Schmerling din 1862, adecă cassarea parlamentului și autonomiei ungurescĭ astfeliu, ca sub numirea de Austriă centralisată sĕ fiă numai unŭ parlamentŭ centralŭ cu reședința în Viena. Cancelaria din Viena e învoită cu acéstă schimbare, mai vêrtosŭ pentru că instituțiunile tradiționale ale Ungariei suntŭ privite ca unŭ esemplu rĕu înaintea țĕrilorŭ vecine și ca contrare adevĕratelorŭ tradițiunĭ monarchice. Se afirmă, că cele mai cu influență cercurĭ politice din Viena arŭ fi fórte dispuse la acéstă „lovitură de statŭ", cum o numesce „Egyetertes". Singurŭ numai împĕratulŭ și regele Franciscŭ Iosifŭ are unele îndoelĭ în consciința sa, provocându-se la împrejurarea, că elŭ a depusŭ în Budapesta jurămêntulŭ pe constituțiune. Cu tóte acestea în Berlinŭ se speră, că va succede a delătura aceste „ultraiste considerațiunĭ."

*

Diarele francese se ocupă multŭ cu întrebarea, că pentru ce împĕratulŭ Germaniei, în toastele sale rostite în Viena, a omisŭ cuvintele: *„și pentru Regele Ungariei"*. In privința acésta diarulŭ „Mot d'ordren" primesce dela corespondentulŭ sĕu din Viena următórea telegramă: Maghiarilorŭ li-a făcutŭ o surprindere fórte neplăcută împrejurarea, că împĕratulŭ germanŭ a toastatŭ numai pentru împĕratulŭ Austriei și n'a adausŭ cuvintele *„și regele Ungariei."* Cu privire la asta am auditŭ erĭ séră și am fostŭ chiar martorŭ ocularŭ la unŭ casŭ fórte caracteristicŭ. Adecă după prândulŭ de gală unŭ funcționarŭ alŭ Curții a cetitŭ diariștilorŭ ce erau de față textulŭ originalŭ alŭ toastului. Deórece însĕ în acestŭ textŭ nu se cuprindeau cuvintele: *„și regele Ungariei"*, diariștii maghiarĭ au pretinsŭ, ca sĕ vîre în textŭ și cuvintele acestea. Funcționarulŭ Curții le-a rĕspunsŭ însĕ; „Iertațĭ, domnii mei, aceste cuvinte nu se află scrise aicĭ și eu nu potŭ permite, ca sĕ scrieți ceea ce nu se află în textulŭ aprobatŭ!"

*

„Telegrafulŭ" din *Bucurescĭ* scrie: Se dice, că principele de Galles ar fi avutŭ o misiune órecare pe lângă curtea nóstră regală. In acéstă privire au circulatŭ douĕ versiunĭ; una d'a face pe *Regele nostru sĕ priméscă și guvernamentulŭ Bulgariei* sub forma dinastică, alta d'a mijloci *căsĕtoria moștenitorului tronului nostru cu fiica principelui de Galles*. Prin cercurile bine informate se vorbesce, că orĭ-care ar fi misiunea principelui de Galles, ea n'a fostŭ pe deplinŭ încununată cu succesŭ.

*

Scirĭ sosite din *Petersburgŭ* anunță, că acolo *au produsŭ nemulțămirĭ toastele* schimbate în *Viena* între monarchii germanŭ și austro-ungarŭ. Pressa ruséscă dă espresiune părerei sale de rĕu, din causă că cu astă ocasiune nu s'a discutatŭ nimicŭ asupra resolvirei cestiunei bulgare. Susŭ disele toaste suntŭ de natură mai multŭ a turbura actuala situațiune politică, decâtŭ a-o întórce spre împăciuirea cea de multŭ dorită.

*

„Correspondance de L'Est" a publicatŭ dilele acestea o scrisóre din Roma, în care se făceau curióse comunicărĭ despre unŭ memoriu, ce l'ar fi presentatŭ unŭ bărbatŭ de statŭ italianŭ, care se crede a fi d. Crispi, principelui Bismark din causa atitudinei șovăitóre, pe care o are Turcia față cu alianța întreită. In acestŭ memoriu s'ar dice, că numai sultanulŭ Abdulŭ Hamid ar fi acela, care se opune la alipirea Turciei la alianța întreită.

Abdulŭ Hamid nu se gândesce decâtŭ la siguranța sa personală, care dilnicŭ e supusă influențelorŭ schimbăcióse, și dênsulŭ nu va lua nicĭodată o hotărîre seriósă, după cum s'ar pute cineva aștepta d. e. dela succesorulŭ sĕu Mehemed Reșid Efendi, care este multŭ mai energicŭ.

Este lesne de înțelesŭ, că aceste comunicărĭ au aflatŭ pretutindenea o primire sceptică. Acum însĕ ele suntŭ reproduse și de diarulŭ „d'Italie", care de câtva timpŭ trece ca organŭ alŭ d-lui Crispi; prin acésta ele dobêndescŭ órecare aparență de credĕmentŭ.

Sĕrbătorile iubilare în Năsĕudŭ.

(Raportŭ specialŭ alŭ *„Gazetei Transilvaniei")*

(Fine.)

Predarea cheii noului edificiu gimnasialŭ.

Ilustritatea Sa d-lŭ Episcopŭ prin unŭ discursŭ pĕtrundĕtorŭ — ca semnŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(2)

Intêlnirea sfințilorŭ trei crai.

(După Arpad Gabanyi.)

Se ridică apoi de pe scaunŭ învĕțătorulŭ și organistulŭ Ignaz Csupasz, tuși de douĕ orĭ în mână și vorbì astfelŭ:

„Onorată adunare! Ce privesce tabloulŭ însușĭ, e lucru frumosŭ, mai alesŭ când va fi zugrăvitŭ, deși acum încă nu putemŭ sci, ce se va zugrăvi. Mai bine e, sĕ lăsămŭ conspirațiunei (în locŭ de inspirațiunei) artistului; sĕ zugrăvéscă ceea ce'lŭ va îndemna ingeniulŭ sĕu. Obiectulŭ e aci lucru secundarŭ, idea însĕ e lucru principalŭ. Fiecine zugrăvesce ceea ce póte și vrea.

— Așa este!

„Dér, onorată adunare, fie'mĭ permisŭ sĕ facŭ o observațiune la loculŭ acesta.

— S'audimŭ!

„Orĭ care-ar fi idea, orice-ar representa tabloulŭ.... ce-ar fi o flóre fără ólă? Ce ar fi unŭ rĕsadŭ fără proptea? Și ca sĕ aducŭ nensemnata mea persónă ca esemplu: ce așŭ fi eu însumĭ fără venerabilulŭ d-nŭ preotŭ?

— Nimicŭ! strigă o voce, nu se scie a cui.

D-lŭ jude însĕ strigă, continuândŭ comparația:

— Ce ar fi o friptură de carne de vită fără sosŭ?

— Așa este! rĕsună din drépta și din stânga.

Ignaz Csupasz însĕ continuă:

„Și în fine: ce ar fi unŭ tablou fără prevazŭ?

— O pânză spoită! replică preotulŭ...

„Așa este! Decă acum antevorbitorulŭ meu, veneratulŭ nostru președinte, d-lŭ preotŭ, a făcutŭ propunerea sĕ lăsămŭ a fi zugrăvitŭ tabloulŭ prin renumitulŭ pictorŭ streinŭ, — eu îndrăsnescŭ, onorată adunare, a propune, ca sĕ comandămŭ prevazulŭ pentru tablou în Viena. Pentru 100 fl. căpĕtămŭ unŭ prevazŭ cum nu mai esistă pe lume.

— Adevĕratŭ! Eljen! Se primesce!

D-lŭ Csupasz tuși de patru orĭ în mânĭ și fórte mulțumitŭ se aședa pe scaunŭ.

Acum se ridică sĕ vorbéscă d-lŭ notarŭ Adam Hervadt; dér elŭ suferea, nu se ține minte de când, de o răgușală cronică și de aceea vorbea fórte 'ncetŭ. Onorata adunare își ținea din causa acésta mânile la urechĭ, ca sĕ pótă audi ceva.

„Onorată adunare! Fie'mĭ permisŭ sĕ recapitulezŭ decisiunile ce s'au luatŭ. Din fondulŭ de 300 fl. testatŭ de Egydius Darnoczy sĕ se destineze 200 fl. pentru tablou și 100 fl. pentru prevaz?

— Așa e!" fu rĕspunsulŭ generalŭ.

„...Obiectulŭ tabloului sĕ se lase pe séma inspirațiunei artistului și veneratulŭ nostru președinte va regula acéstă afacere prin scrisóre?

— Da!

„... In privința prevazului, d-lŭ organistŭ și învĕțătorŭ Ignatz Csupasz va dispune cele de lipsă în Viena?

— Fórte corectŭ!

Deodată se aședa d-lŭ notarŭ pe scaunŭ, ca și cum în viéța lui n'ar fi statŭ în picióre, căcĭ elŭ observà, că d-lŭ jude Bertalan Gondos se mișca neliniștitŭ încóce și 'ncolo pe scaunŭ, ceea ce 'nsemna: „Acum așŭ vré și eu în fine se dicŭ o vorbă!" Când d-lŭ jude vrea sĕ vorbéscă, eu sfătuescŭ pe orĭcine sĕ-'șĭ țină gura, căcĭ d-lŭ jude nu scie de glumă.

D-lŭ jude lovi putenicŭ cu pumnulŭ în masă; asta era obiceiulŭ sĕu și nimenea nu i-o lua în nume de rĕu.

cumcă institutulŭ stă sub patronagiul sĕu, predă cheia Ilustrităţii Sale Domnului Comite şi comisarŭ reg. baronŭ Desid. Banffy — care în numele Maiestăţii S. Impĕratului-Rege Franciscŭ Iosifŭ I o predă Ilustrităţii Sale d-luĭ Dr. Klamarik ca representantŭ alŭ guvernului reg. Ilustritatea Sa vorbindŭ, în numele guvernului, o predă Rvds. vicarŭ Gregoriu Moisilŭ ca presidentului fondurilorŭ grăniţeresci şi representantele grăniţerilorŭ, care asemenea prin unŭ discursŭ o predă Domnului Ioanŭ Ciocanŭ ca directorelui comisiunei adm. a fond. şi directore gimn. definitivŭ.

Domnulŭ Ioanŭ Ciocanŭ prin unŭ discursŭ care a storsŭ lacrimile asistenţilorŭ făcu pe scurtŭ istoriculŭ fondurilorŭ amintindŭ de gloria trecutului şi aducĕndŭ laude acelora, carĭ au trecutŭ la cele vecinice. (Aicĭ corulŭ studenţilor cântă jalniculŭ: In vecĭ pomenirea lorŭ.) Arătă apoi stăruinţa ce s'a pusŭ pentru edificarea acestui gimnasiu românescŭ şi jertfele cu care se va susţine din partea fundatorilorŭ şi patronilorŭ, apoi predândŭ cheia domnului directorŭ gimnasialŭ substitutŭ Dr. Paulŭ Tanco, îi încredinţă conducerea institutului. Domnulŭ directorŭ Dr. Paulŭ Tanco, primindŭ cheia în numele corpului profesoralŭ mulţumesce prin discursŭ frumosŭ pentru încrederea ce i se dă, promiţĕndŭ a conlucra la cultivarea şi progresarea tinerimii.

După sĕvîrşirea acestui măreţŭ actŭ urmézā:

Predarea stégului gimnasialŭ.

Domnulŭ directorŭ Ioanŭ Ciocanŭ prin unŭ discursŭ escelentŭ face istoriculŭ ideii de care au fostŭ pĕtrunse damele române din Năsĕudŭ şi giurŭ cu ocasiunea colectării pentru destingerea institutului gimn. cu acestŭ steagŭ. Cetesce numele contribuenţilorŭ dimpreună cu sumele ce au contribuitŭ, cu care ocasiune atêrnă de stégŭ medalia de argintŭ ce s'a câştigatŭ dela esposiţia din Sibiiu pentru studenţĭ, ér după aceste predă steagulŭ d-lui directorŭ gimn. Dr. P. Tanco; d-lŭ directorŭ primindŭ stégulŭ, deasemenea prin unŭ discursŭ, îlŭ predă d-lui prof. Dr. A. P. Alexi ca prof. de gimnastică, care rĕspunde prin unŭ eminentŭ discursŭ arĕtândŭ însemnătatea sciinţelorŭ şi a artelorŭ şi urând ca sĕ trăéscă damele române pentru nobila iniţiativă ce au luatŭ faţă cu donarea acestui steagŭ, ér domnulŭ prof. A. P. Alexi predă stégulŭ studentului de cl. VIII Blândulŭ, care-lŭ primi.

Tóte aceste discursurĭ de predărĭ au fostŭ viu şi de nenumĕrate orĭ întrerupte cu urale de „sĕ trăéscă“.

După finirea acestorŭ acte în ordine esemplară mulţimea s'a îndreptatŭ spre biserică: semnŭ, că actele religióse s'au sĕvîrşitŭ.

Conformŭ paragrafului statoritŭ cu ocasiunea acestorŭ sĕrbătorĭ iubilare, au urmatŭ visitele de curtenire în modulŭ următorŭ:

Ilustritatea Sa Domnulŭ Episcopŭ încunjuratŭ de totŭ publiculŭ inteligent s'a presentatŭ la Ilustritatea Sa domnul comite supremŭ pentru a aduce omagiele publice cu ocasiunea onomasticei Impĕratului-Rege Franciscŭ Iosifŭ I. La cuvêntarea Ilustrităţei Sale domnului Episcopŭ, a rĕspunsŭ Ilustritatea S. domnulŭ comite în terminĭ afabilĭ asigurând pe cei de faţă, cum-că sincerile urale aduse prin graiulŭ Ilustrului domnŭ Episcopŭ, vorŭ fi duse pe calea s'a la cunoscinţa Maiestăţii Sale.

După eşirea dela d-lŭ comite supremŭ au urmatŭ visitele de curtenire făcute Ilustrităţii sale domnului episcop din partea preoţimei, din partea amploiaţilorŭ dela judecătoriă şi politică, a corpului profesoralŭ şi a tuturorŭ celorlalţĭ onoraţiorĭ.

Dela Ilustritatea Sa domnulŭ Episcopŭ, publiculŭ s'a dusŭ la noulŭ edificiu gimnasialŭ pentru a face visita de curtenire Ilustrităţii Sale domnului consilierŭ ministerialŭ Dr. Klamarick. Ilustritatea Sa a fostŭ salutatŭ din partea inteligenţei prin graiulŭ d-lui advocatŭ şi secr. alŭ fondurilorŭ grăn. Ioachimŭ Mureşianu.

La cuvêntarea Domnului Ioachimŭ Mureşianu a rĕspunsŭ Ilustritatea Sa Domnulŭ consilierŭ în terminĭ afabilĭ, mulţumindŭ pentru atenţiunea ce i se dă din partea inteligenţei române, recomandându-i-se fiă-care inteligentŭ în specialŭ.

După finirea acestei visite şi totŭ în aceea sală a fostŭ salutatŭ Rds. Domnŭ Vicarŭ Gregoriu Moisilŭ prin graiulŭ D-lui profesorŭ şi catechetŭ gimn. Leone Pavelea.

De aicĭ s'a făcutŭ visita de curtenire deputatului cercului Năsĕudŭ, d-lui Jelinek, care încă a luatŭ parte ca óspe la festivităţile iubilare.

După finirea tuturorŭ acestorŭ visite de curtenire, la douĕ óre d. a. s'a începutŭ banchetulŭ, la care au participatŭ aprópe 200 persóne.

Cu ocasiunea banchetului s'au ţinutŭ următórele toaste oficióse: 1. Pentru Maiestatea Sa Impĕratulŭ-Rege Franciscŭ Iosifŭ I. şi Dinastiă, de Br. Banffy. 2. Pentru guvernulŭ reg. ungarŭ, Dr. Ioanŭ Szabo Epis. 3. Pentru Archiepiscopulŭ şi Metropolitulŭ gr. cat. Dr. Ioanŭ Vancea, Vicarulŭ Gr. Moisilŭ. 4. Pentru Episcop. gr. cat. Dr. Ioanŭ Szabo, Ionŭ Ciocanŭ. 5. Pentru Comis. reg. Baronŭ Desideriu Banffy, prof. M. Popŭ. 6. Pentru Directorele supremŭ Páll Sándor, Dr. P. Tanco. 7. Pentru Fundatorii şi susţinĕtorii gimnasiului, Kenyeres. 8. Pentru comisiunea de clădire, Dr. A. P. Alexi. 9. Pentru întreprindĕtorii clădirei, Gavr. Scridonŭ. 10. Pentru corpulŭ profesoralŭ, Dr. Klamarick. 11. Pentru Tinerimea gimnasială, Jelinek deputatŭ. 12. Pentru donatorii stégului, Ioachimŭ Mureşianu. 13. Pentru óspeţĭ, primarulŭ Iacobŭ Prădanŭ. După care a urmatŭ cetirea unei mulţimĭ de telegrame între cari şi a redacţiunei „Gazetei Transilvaniei“.

Afară de toastele oficióse s'a mai toastatŭ din partea decanului oraşului Bistriţa: Budacker; din partea inspectorului de scóle: Havas şi din partea tinĕrului juristŭ de Buda-Pesta: Şerbanŭ.

In decursulŭ banchetului musica a esecutatŭ următórele piese musicale: 1. Marşŭ. 2. Semiramis, Ouverture de Rossini. 3. Craiu nou, potpouri de Porumbescu. 4. Variaţiunĭ maghiare. 5. Othello, Ouvertoure de Rossini. 6. Troubadour, potpouri de Verdi. 7. Nabuchodonozorŭ, cavatină de Verdi. 8. Ernani, grand arie de Verdi. 9. Zigeunerin, Ouvertura de Balso. 10. Marşŭ.

La 6 óre d. a. banchetulŭ s'a ridicatŭ, ér Ilustritatea Sa Domnulŭ Episcopŭ a şi plecatŭ séra spre Bistriţă către casă, însoţitŭ fiindŭ până la comuna Cepanŭ de o mulţime de inteligenţĭ, semnŭ vĕditŭ de multa stimă şi veneraţiune de care se bucură în ţinutulŭ Năsĕudului.

Séra a urmatŭ balulŭ, care după ce decursulŭ lui cade în sfera de activitate a unei foi beletristice, lasŭ ca o altă persónă sĕ se ocupe cu descrierea lui mai pe largŭ.

Astfelŭ au decursŭ şi s'au finitŭ sĕrbătorile din Năsĕudŭ.

Ceice a participatŭ la aceste sĕrbătorĭ s'au potutŭ convinge despre spiriţulŭ de ordine şi de ascultare cu care s'a purtatŭ poporulŭ şi inteligenţa Năsĕudeană.

Onóre poporului Năsĕudeanŭ, onóre pompierimii şi musicei pompierilorŭ, care a contribuitŭ fórte multŭ la ridicarea şi maiestatea sĕrbătorilorŭ. Décă poporulŭ năsĕudeanŭ este în stare ca la sĕrbătorĭ atâtŭ de însemnate sĕ fiă la înălţimea sa, trebue sĕ-lŭ felicitămŭ, şi sĕ-lŭ punemŭ şi altora ca pe unŭ modelŭ de imitatŭ.

Inainte numai, ca sĕ se arete, că Românulŭ este în stare a se conduce elŭ pe elŭ, fără a avé lipsă de baioneta gendarmilorŭ, carĭ deşi au fostŭ anume recrutaţĭ pentru acéstă sĕrbătóre, ca vedĭ Dómne sĕ ţină ordine — sĕ fiă şi pe viitorŭ ţinuţĭ închişĭ în casarmă.

Acesta este pe scurtŭ istoriculŭ sĕrbătorii iubilare, care pentru eternŭ va rĕmâne amintită prin publicarea separată şi în broşurĭ, ca astfelŭ sĕ se eterniseze întregŭ sĕrbătoresculŭ decursŭ alŭ sĕrbătorii.

SCIRILE ḌILEI.

„Românulŭ“ află din isvorŭ autorisatŭ, că negocierile pentru încheierea unei *convenţii comerciale între România şi Austro-Ungaria* se vorŭ relua, chiar îndată după alegerile ce se facŭ acum în România.

***

Protocolulŭ asupra lucrărilorŭ sĕvêrşite pentru *a restabili graniţa Austro-Ungarici şi a României* va fi semnatŭ, probabilŭ, de către comisiunĭ la 20 Octomvre. Unŭ acordŭ deplinŭ esistă asupra primelorŭ patru secţiunĭ. Numai asupra 3 puncte suntŭ diverginţe uşóre, ele suntŭ relative la hotarele Bucovinei, comitatului Hunedóra şi le fixarea graniţei lângă Orşova.

***

In bugetulŭ oraşului *Dobriţinŭ* vedemŭ figurândŭ între cheltuelĭ pe anulŭ viitorŭ, între altele, 800 fl. pentru şcóla jidovéscă şi 1000 fl. pentru Kulturegyletulŭ ardeleanŭ.

Unŭ sfertŭ de banchetŭ s'a asiguratŭ.

***

Poliţia din *Braşovŭ* a interḍisŭ flaşnetarilorŭ de a mai cânta cu flaşnetulŭ pe teritoriulŭ oraşului.

***

Ministrulŭ de justiţiă a încuviinţatŭ d-lui *Ioanŭ Bozianu*, din Braşovŭ, pe temeiulŭ unei adopţiunĭ sub Nr. 33275, ca pe lângă numele sĕu de până acum sĕ pórte şi numele *Giorgievicĭ*.

***

„Bomba“ din Brăila, vorbindŭ despre *desvoltarea industriei românescĭ*, ḍice între altele: „*Aplicarea tarifului autonomŭ dă róde binefăcĕtóre pe ḍi ce merge*, astfelŭ că abia suntŭ doi anĭ de când ne bucurămŭ de acestŭ regimŭ, şi deja vedemŭ că maĭ multe ramurĭ de industrii s'au întemeiatŭ în oraşulŭ nostru. Intre altele multe vomŭ menţiona de o camdată fabricele de frînghii ale d-lorŭ N. Banu şi I. Bóntă; la fabrica d-lui Banu, se ocupă mai bine de 50 persóne, carĭ se compunŭ din bărbaţĭ, femei şi copii de ambele sexe, carĭ cu împletiturĭ, carĭ cu răsucitulŭ frînghiilorŭ, carĭ cu dărăcitulŭ şi împărţirea cânepei. Totŭ feliulŭ de frânghii se lucréză în acestŭ atelierŭ. Preţurile suntŭ fórte avantagióse, adecă cu 30 la sută mai eftine decâtŭ cele din străinătate.“

***

Colegiulŭ medico-chirurgicalŭ din Filadelfia a conferitŭ titlulŭ de *membru onorarŭ*, „*felow*“, alŭ acestui colegiu dlui Dr. *G. Asaky*. Se scie, că d-lŭ Dr. Asaky a luatŭ parte, împreună cu d-lŭ Dr. oculistŭ Manolescu, la congresulŭ internaţionalŭ de chirurgiă, ce s'a ţinutŭ anulŭ trecutŭ în Filadelfia.

***

A apărutŭ în Londra o scriere asupra României, intitulată: *Untrodden Paths in Romania* (Locurĭ necălcate de nimenĭ, din România), datorită penei dómnei *Walker*.

***

In 8 Octomvre st. v. *Curtea regală română* îşi va strămuta reşedinţa dela Sinaia la Bucurescĭ.

***

Camera advocaţială din Tĕrgulŭ-Mureşului face cunoscutŭ, că advocatulŭ I. *Kovacs* din *Ocland* a fostŭ stersŭ din lista camerei, deórece s'a aşeḍatŭ în Braşovŭ.

***

Comisionarulŭ M. *Sproncz*, care datoresce vr'o 100,000 fl., a dispărutŭ din Budapesta de câteva ḍile.

***

D-lŭ *Haşdeu*, amarŭ lovitŭ prin perderea unicei sale fiice, a cerutŭ concediu dela universitate pe unŭ anŭ de ḍile.

***

In judeţulŭ *Doljiu*, din România, invĕţătorii ruralĭ au înfiinţatŭ o *societate, alŭ căreia scopŭ e ajutorarea elevilorŭ lipsiţĭ de mijlóce*, precum şi înfiinţarea unei bibliotecĭ scolare în fiă-care plasă.

***

In Bucurescĭ au începutŭ a se face *esperimente cu tunurile cele nouĕ*, de calibru mare, aduse pentru fortificaţiile acestei capitale.

Maghiarisarea numelorŭ de locurĭ în com. Solnocŭ-Dobêca.

Gherla, 8 Octomvre st. n. 1888.

Plesnindŭ în mintea unorŭ bărbaţĭ maghiarĭ exaltaţĭ idea fixă, de a face chiar şi din petrii Maghiarĭ, societatea maghiară astăḍĭ stărue din ièspute, cu o statornicia vrednică de unŭ scopŭ mai nobilŭ, a validita acestŭ principiu ridiculŭ şi din cale afară zădarnicŭ.

Stai cuprinsŭ de uimire, cum Maghiarii, carĭ facŭ adese gură, că o sĕ fiă civilisătorii orientului, nu pricepŭ de preocupaţĭ ce suntŭ, că natura e mai puternică decâtŭ omulŭ pigmenŭ, că naţiunile nu rĕsarŭ — étă aşa — la o lovitură de vargă!

Cu paşĭ repeḍĭ grăbescŭ pe unŭ povêrnişŭ ameţitorŭ pentru-ca sĕ-'şĭ realiseze unŭ idealŭ născocitŭ de unŭ capŭ nesocotitŭ şi bolnavŭ.

Unŭ esemplu viu e faptulŭ din urmă alŭ br. Banffy, comitele supremŭ alŭ com. Solnocŭ-Dobêca, prin care voiesce, domnulŭ a douĕ comitate locuite de Românĭ, a-'şĭ adauge noui laurĭ de slăvire în opera ridiculă de maghiarisare.

„Onorată adunare! Mai 'nainte d'a merge mai departe, aibă locŭ aci o nedumerire căreia îi dau sinceră espresiune. Domnii — paremi-se — au cam lăsatŭ frêulŭ slobodŭ în ce privesce banii. Se jócă cu sutele şi le aruncă ca nimica. D-lŭ preotŭ Kelemen Futyi a destinatŭ 200 fl. pentru tablou, d-lŭ Ignaz Csupasz a destinatŭ 100 fl. pentru prevazŭ. Dér după cum sciu eu, fovdulŭ lui Egydius Darnoczy, scoţĕndu-se datoriile şi competinţele de judecată, dispune numai de 100 fl. Mai departe e de luat în consideraţiă, onorată adunare, că „Şvobulŭ“ (adecă Nemţulŭ) nu ne va dărui cheltuielile de împachetare, că nicĭ poşa nu ni-lŭ va espeda gratuitŭ şi că în fine nimenea nu nu ne va aşeḍa tabloulŭ în biserică rĕmânĕndŭ sĕ'i plătéscă Dumneḍeu! Decĭ adresezŭ domnilorŭ întrebarea: Cu ce sĕ se acopere aceste cheltuielĭ în plus?

— Contribuimŭ cu toţii împreună! replică nepăsătorŭ forestierulŭ (inspectorulŭ pădurii).

— Ce? Din buzunarulŭ nostru? strigă d-lŭ jude. Asta nu se póte! Săculeţulŭ comunei e golŭ. Şi nicĭ noi n'avem nimicŭ!

— Credincioşii vorŭ fi fericiţĭ contribuindŭ un dinarŭ pentru gloria bisericei lorŭ! observă cu înduioşare venerabilulŭ d-nŭ preotŭ. Eu însumĭ voiu colecta!

— Aşadéră d-lŭ preotŭ ia asupră-şĭ sĕ întregéscă suma ce lipsesce?

— Da, o iau asupră'mĭ!

— Atunci vĕ rogŭ se consideraţĭ vorbele mele ca negrăite.

Adunarea dete din capŭ în semnŭ că consimte, ér d-lŭ jude sĕ aşeḍă pe scaunŭ.

După acésta se ridică d-lŭ preotŭ şi declară şedinţa închisă.

(Va urma).

La 5 Oct. a. c. 'şi-a ţinutŭ şedinţa cea dintâi Societatea istorică maghiară din Budapeşta. Decurgerea şedinţei pentru noi e de puţinŭ interesŭ. Ne interesézá însĕ raportulŭ ce a cetitŭ secretarulŭ societăţii, d-lŭ Alesandru Szilagyi. D-lŭ secretarŭ dă lectură scrisorii ce a adresat'o societăţii br. Desideriu Banffy, comitele supremŭ alŭ comit. Solnocŭ-Dobâcă, în care rógă societatea sĕ fiă pré generósă a primi sarcina de a maghiarisa numirile locale străine din comitatulŭ Solnocŭ-Dobâca. Societatea istorică firesce, că s'a angajatŭ la lucrulŭ acesta, care numai gloriă nu'i póte aduce.

Va sĕ dică comit ele supremŭ alŭ com. Solnocŭ-Dobâca, br. Desideriu Bánffy, din scaunulŭ de stăpânire voiesce a reînoi faţa pământului şie-şi concredutŭ, voiesce cu o trăsură de condeiu a transforma acestŭ comitatŭ, din valahŭ, ce e de sute de anĭ, în comitatŭ unguerescŭ prin simple schimbărĭ de nume.

Frumosŭ lucru! In alte ţĕrĭ mai fericite la asemenea ocasiunĭ diaristica ar lua cuvêntŭ pentru a spune d-lui comite-supremŭ: mijlócele ce folosescĭ pentru maghiarisare suntŭ absurde; în alte ţĕrĭ unde în fruntea statului stau ómenĭ mai puţinŭ preocupaţĭ, guvernulŭ ar şopti în taină la urechea br. Desideriu Bánffy: dovedescĭ pré puţină tactică, pré puţinŭ simţŭ politicŭ, ai grije, căcĭ de vei mai repeţi încă lucrurĭ de aceste, o 'să fii datŭ în laturĭ din scaunulŭ stăpânirei!

In Ungaria însĕ diaristica propagă asemene idei scâlciate; guvernulŭ parte în ascunsŭ, parte pe faţă, îndémnă, ba protege pe astfelŭ de bărbaţĭ de talia br. Desideriu Banfy.

De unŭ lucru însĕ şi-a uitatŭ diaristica maghiară, guvernulŭ şi br. Banfy, anume: solulŭ hotăresce vegetaţiunea.

Décă br. Banffy de unŭ şirŭ de anĭ, de când a prinsŭ a stăpânì, 'şĭ-ar fi datŭ niţelŭ strădaniă a observa prin intuiţiune propriă disposiţia sufletéscă a Valachilorŭ săi, s'ar fi putută încredinţa de unŭ lucru, anume: că Valachulŭ e unŭ poporŭ sănĕtosŭ, oţĕlitŭ în suferinţe, ride de cutezanţa órbă a diregĕtorilorŭ, şi aşa, cum au fostŭ din vechime, locurile rĕmânŭ verde românescĭ.

Fiĭ încredinţatŭ br. Desideriu Bánfy, că poporaţiunea română nicĭ în urma mĕsurilorŭ luate de d-sa nu o sĕ se gândéscă şi nu o sĕ simţéscă unguresce, nu 'şĭ va rĕsuci aşa ascuţitŭ musteţa, nu va bate în pintenĭ, căcĭ pré dragĭ îi suntŭ ţundra şi opinca românéscă.

Noi stămŭ cu fruntea senină şi astădată în faţa br. Desideriu Bánfy, sigurĭ fiindŭ, că maghiarisarea numirilorŭ de locurĭ o sĕ măréscă numai contrastulŭ dintre nisuinţele comitelui şi dintre juştele nóstre pretenţiunĭ; noi suntemŭ mândrii de trecutulŭ nostru, falnicĭ de viitorulŭ ce ne aştéptă, o sĕ ne supunemŭ cu sersŭ de bărbăţiă la esaminulŭ presentului, la discuţia viitorului, ca nisce ómenĭ pentru carĭ mĕsurile b-lui Bánfy şi ale tuturorŭ celorŭ de talia lui suntŭ, au fostŭ şi vorŭ rĕmâné nisce îndemnurĭ puternice de a ţiné cu mai multă sfinţeniă la limba, obiceiurile şi caracterulŭ nostru românŭ! **V. V.**

Corespondinţa „Gazetei Transilvaniei.“

Gurghiu, 8 Octomvre 1888.

Sosirea Alteţei Sale Prinţului de corónă Rudolf în Gurghiu. Stimate D-le Redactorŭ! Diua de 8 Octomvre n. c. pentru comuna nóstră Gurghiu şi ţinutulŭ ei fû o di de sĕrbătóre, din causă că în diua acésta pe la 8 óre diminéţa a sositŭ Alteţa Sa la vênătórea din Gurghiu, în sunetulŭ clopotelorŭ şi între urările entusiastice de „sĕ trăéscă“ ale poporului adunatŭ.

Alteţa S'a principele ereditariu Rudolf, în trăsură cu 4 cai şi însoţitŭ de prinţulŭ moştenitorŭ de Walles alŭ Engliterei, precum şi de principii: Frideric, Ottó, Braganza, Eszterházi şi de contele Károly Istvan precum şi de alţĭ magnaţĭ invitaţĭ la vênatŭ, a trasŭ în castelulŭ Gurghiului, unde încă de timpuriu se postase la treptele palatului, în drépta, personalulŭ dela fiscalitate sub conducerea Ilustr. Sale d-lui Passinger, consilierŭ de secţiune din locŭ, care binevenă pe Alteţa Sa în numele personalului dela fiscalitate.

In stânga a statŭ clerulŭ romano-cath. sub conducerea Protopopului rom. cath. Csiki Péter din Kőszvényes-Remete, ér clerulŭ gr. cath. sub conducerea Pr. Onor. D-nŭ protopopŭ gr. cat. *Petru Uilăcanu* din Reghinulŭ săsescŭ, care încă de timpuriu sosise la Gurghiu spre a fi de faţă la primire.

Mai întâiu îlŭ beneventă pe Alteţa Sa protopopulŭ rom. cath., după care Alteţa Sa strîngêndu-i mâna i-a mulţămitŭ cu tótă bunăvoinţa.

După acéea s'a întorsŭ cătră Prea Onor. D-nŭ Protopopŭ Petru Uilăcanu, care încă l'a bineventatŭ prin cuvinte alese şi potrivite în numele clerului şi poporului românŭ gr. cath. din ţinutulŭ nostru; Alteţa Sa asemenea i-a strînsŭ mâna cu afecţiune şi i-a mulţumitŭ cordială pentru simţĕmintele ce păstréză clerulŭ şi poporulŭ românŭ faţă de persóna sa. S'a întorsŭ apoi cătră preotulŭ gr. cath. Nicolau Petru din locŭ şi strîngêndu-i mâna, l'a întrebatŭ ce mai face? Preotulŭ i-a rĕspunsŭ, că este sănĕtosŭ şi din inimă se bucură pentru venirea Alteţiei Sale.

Suindŭ Alteţa S'a scările palatului, s'a pusŭ la dejunŭ şi după 9 óre a plecatŭ la vênatŭ pe *Valea Caşvei*, la 5 óre séra a sositŭ în Gurghiu, însĕ fără a fi vênatŭ nimica; la 6 óre s'a începutŭ prândulŭ la care a luatŭ parte principii şi aristocraţia, care au fostŭ la vênatŭ. In decursulŭ prândului au cântatŭ nisce musicanţĭ din Pesta sub conducerea lui Bergás.

Décă vênatulŭ va fi favoritoriu, vorŭ sta 12 dile, ér la din contră numai 6 dile. Urşĭ nu se prea află, din causă, că, nefiindŭ jîrŭ, urşii s'au tresŭ din póla muntelui la codri, séu, cum se dice, în creerii muntelui.

Cu permisiunea D-vóstră din când în când vĕ voiu mai reporta despre decursulŭ acestei vênătorĭ, pentru că e interesantŭ a vedé atâţa principĭ străinĭ în mijloculŭ unui ţinutŭ, aşa dicêndŭ mai românescŭ.

Unŭ cetăţénŭ din Gurghiu.

Apelŭ grabnicŭ

alŭ comitetului de ajutorire cu abcdare şi legendare a elevilorŭ miserĭ dela şcólele române rurale din Transilvania (Ungaria).

Cărţile rĕmase nedistribuite din anulŭ trecutŭ, cum şi restulŭ de cassă rĕmasŭ spre acelŭ scopŭ, s'au folositŭ deja; în luna espirată s'a consumatŭ totŭ ce ne rĕmăsese din anulŭ trecutŭ; acum nu mai avemŭ nicĭ banĭ, nicĭ cărţĭ, şi cererile incurgŭ continu deşi suntemŭ numai la începutulŭ anului şcolasticŭ, ér ajutorŭ de nicăirĭ nu ni-a sositŭ în altă tómnă, nicĭ în banĭ, nicĭ în cărţĭ. Rugămŭ decĭ pe toţĭ binevoitorii şcólelorŭ nóstre sĕ ne trimită după voinţă şi putinţă câte ceva: banĭ, hârtii de valóre, cărţĭ de şcólă, ori alte cărţĭ, ce se potŭ preface în banĭ, ca sĕ cumpĕrămŭ câtŭ mai iute abecedare şi legendare şi sĕ trimitemŭ elevilorŭ miserĭ. Rugămŭ decĭ pe binevoitorĭ sĕ grăbéscă cu trimiterea ofrandelorŭ banale; dela autorĭ, editorĭ şi alţĭ binevoitorĭ suntŭ tare bine venite şi cărţile, cu deosebire celea de şcólă, abecedare şi legendare.

Rodna veche, 8 Octomvre 1888.

Porcius, pres. **I. Popŭ Reteganulŭ,** secret. I.

FURNISĂRĬ.

Pragurĭ (traverse) de fagŭ. Direcţiunea căilorŭ ferate ungare a escrisŭ pertractare cu oferte pe diua de 22 Octomvre n. c. pentru furnisarea de traverse de fagŭ. Publicaţiunea se află în cancelaria camerei comerciale şi industriale din Braşovŭ.

Păturĭ şi cergĭ. Ministeriulŭ imperiulŭ de rĕsboiu a trimisŭ camerei de comerţŭ şi industriă din Braşovŭ o publicaţiune privitóre la furnisarea a 9000 bucăţĭ cergĭ de érnă, 12.000 bucăţĭ păturĭ de véră şi 8600 păturĭ albe pentru caĭ. Ofertele se potŭ înmâna până la 20 Noemvre n. c. Publicaţiunea se póte vedé în biuroulŭ numitei camere.

Pragurĭ (traverse) de stejarŭ. Direcţiunea căii ferate priv. Cincĭ-Bisericĭ-Barcea a escrisŭ pertractare cu oferte pe diua de 12 Noemvre n. c. pentru furnisarea traverselorŭ de stejarŭ şi altorŭ materiale de lemnŭ şi ferŭ necesare pe 1889. Publicaţiunea se póte vedea în cancelăria camerei de comerţŭ şi industriă din Braşovŭ.

Furnisărĭ pentru Bulgaria. Consulatulŭ generalŭ c. r. din Sofia a trimisŭ camerei comerciale şi industriale din Braşovŭ o notă dd. 4 Octomvre n. c., prin care i se comunică, că s'a escrisŭ pertractare cu oferte pentru furnisarea de postavŭ, cisme etc. necesare armatei bulgare. Supralicitaţia se va ţiné la 15, 16, 17 şi 22, 23, 24 Octomvre n. c. Nota se póte vedé în cancelaria numitei camere.

ULTIME SCIRĬ.

Londra, 10 Octomvre. Se anunţă din Berlinŭ diarulul „Standard“, că depeşile comitelui Herbert de Bismark constată sentimentele de perfectă sinceritate ale Ungurilorŭ în privinţa alianţei germane care a mai fostŭ întărită prin visita Impĕratului Wilhelm.

Corespondentul diarului „Standard“ vede în acestŭ faptŭ şi în decorarea d-lui Tisza proba, că trebue sĕ se considere ca falsă scirea după care Wilhelm II ar căuta sĕ aducă o regulare a cestiunii bulgare şi sĕ împace pe Austria cu Rusia.

Berlinŭ, 10 Octomvre. „Monitorulŭ Imperiului“ anunţă că Wilhelm II a conferitŭ ordinulŭ „Vulturului Negru“ principelui Valdemar de Danemarca şi d-lui de Giers, care a mai primitŭ placa cu briliante.

Hamburg, 20 Octomvre. După Hamburger Nachrichten, escadra scólei, compusă din fregatele „Stosch“, „Moltke“, „Greisenau“ şi „Charlotte“ cu unŭ echipagiu de 1609 ómenĭ şi 60 tunurĭ au primitŭ ordinulŭ sĕ pornéscă spre cósta Zanzibarului.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Roma, 12 Octomvre. Trenulŭ împĕrătescŭ a sositŭ aci la 4 óre, 12 minute după amédi. Monarchii s'au sărutatŭ de patru orĭ. La plecare din gară au fostŭ salutaţĭ pe drumŭ de o imensă mulţime de ómenĭ cu nentrerupte şi furtunóse strigărĭ. Tóte prăvăliile au fostŭ închise. De amêndouĕ părţile oştirea în spalir a făcutŭ ovaţiunĭ frenetice şi nesfîrşite. Momentulŭ era sĕrbătorescŭ şi va rĕmâné neuitatŭ. Monarchii mulţămeau ne încetatŭ. Pe piaţa Quirinalului s'au reînoitŭ ovaţiunile. In sala şviterană îi primì regina, căreia împĕratulŭ germanŭ i-a sărutatŭ mâna. Monarchii au apărutŭ apoi în balconŭ şi din 50,000 de gurĭ rĕsunară urale de se cutremura loculŭ durândŭ minute întregĭ. Se vedea că împĕratulŭ e cuprinsŭ de bucuriă. Apoi împĕratulŭ apărù cu familia regală la ferésträ, după aceea 'i se presentară demnitarii. La 7½ óre fù prândulŭ familiarŭ. Séra oraşulŭ a fostŭ fórte frumosŭ iluminatŭ. Cardinalulŭ Rampolla făcù lui Schözer, trimisulŭ german pe lângă Vaticanŭ, în numele Papei visită şi-lŭ rugă sĕ împărtăşéscă împĕratului omagiile pline de respectŭ ale Papei. O publicaţiune a primarului cătră poporaţiune dice, că împĕratulŭ germanŭ a fostŭ adêncŭ mişcatŭ de unanimele dovedĭ de simpatiă şi lasă a se face poporaţiunei cunoscutŭ câtŭ de plăcutŭ l'a atinsŭ spontanea şi mĕréţa manifestaţiune.

Agramŭ, 12 Octomvre. Diarele publică o declaraţiune a Episcopului Strossmayer, în care justificarea publicată în „Kölnische Zeitung“ o declară ca o născocire rĕutăciósă.

DIVERSE.

Papagalli. Se scie, că papagalii trăescŭ fórte multŭ. D-lŭ Berthoud, scriitorŭ sciinţificŭ, istorisesce, că în anulŭ 1840 exista încă unŭ papagalŭ care aparţinuse lui Robespierre. Elŭ a fostŭ adusŭ la 1759 din insulele Ternate şi dăruitŭ sorei celebrului revoluţionarŭ ce trăia la Arasŭ, şi ea la rêndulŭ sĕu îlŭ făcuse cadou fratelui sĕu. Robespierre l'a adusŭ la Parisŭ ca sĕ se amuse în timpulŭ de repausŭ ce i 'lŭ lăsa politica. La mórtea lui Robespierre bietulŭ papagalŭ a fostŭ luatŭ de d-na Le Bas, vĕduva membrului convenţiunii. Orĭ de câte-orĭ se pronunţa înaintea lui numele lui Robespierre, elŭ striga cu o voce nasală: „*Jos pălăria, trăiască Republica*“ şi în urmă cânta Marseillaise. Alăturĭ cu acestŭ papagalŭ republicanŭ se găsea unŭ altulŭ regalistŭ, care striga continuu „*Trăiască Regele*“. Marele naturalistŭ Cuvier avea de asemenea unŭ papagalŭ cu care pretindea, că are conversaţiunĭ. La sosirea fiă-cărui musafirŭ papagalulŭ striga: „*ce ai cu stăpânulŭ*“ séu, urmândŭ cu rĕspunsulŭ, continua: „*nu mai vorbi*“ séu „*mergĭ de aicĭ, hoţŭ de timpŭ*“. Ceva mai multŭ, se vorbesce chiar, că Humbold s'a supĕratŭ câte-va dile cu Cuvier, amiculŭ sĕu intimŭ, din causa acestui papagalŭ, care a găsitŭ de cuviinţă o dată, când amêndoi erau la masă, sĕ pronunţe nisce glume nepotrivite. Humbold a credutŭ, că papagalulŭ le-a pronunţatŭ intenţionatŭ, fiindŭ învĕţatŭ de Cuvier, şi din asta causă se supĕrase.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 10 Octomvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.36	Vênd.	9.40
Argintŭ românescŭ .	„	9.30	„	9.32
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.63	„	9.65
Lire turcescĭ . . .	„	10.88	„	10.90
Imperialĭ	„	9.88	„	9.90
Galbinĭ	„	5.69	„	5·72
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	127.—	„	128.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 11 Octomvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.25
Renta de hârtiă 5%	90.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	146.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ terate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	118.—
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.35
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresoŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguresoŭ	131.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	123.—
Renta de hârtiă austriacă	81.45
Renta de argintŭ austriacă	82.20
Renta de aurŭ austriacă	110.—
Losurĭ din 1860	140.—
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	508.76
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	303 25
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	310.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.75
Napoleon-d'orĭ	9,62
Mărcĭ 100 imp. germane	59 40
Londra 10 Lívres sterlinge	121.80

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.

Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute dimineța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute dimineța.

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.

Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurecĭ la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ

b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.